

Krzysztof Tunia

Słonowice, st. "G", gm. Kazimierza
Wielka, woj. kieleckie, AZP 98-61/38

Informator Archeologiczny : badania 25, 37

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ponadto, aby ustalić zasięg tego obiektu osadniczego, wykonano 115 odwiertów sondazowych, w których odkryto fragm. naczyń o różnej przynależności kulturowej. Osiągnięte wyniki wierceń pozwoliły stwierdzić, że stanowisko to było użytkowane od późnej epoki kamienia po wczesny okres średniowieczny.

**Słonowice, st. „G”
gm. Kazimierza Wielka, woj.
kieleckie
AZP 98-61/38**

Polska Akademia Nauk Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Małopolski Pracownia Archeologiczna w Igołomi

Badania prowadził dr Krzysztof Tunia. Finansowane przez Instytut Historii Kultury Materialnej PAN. Dziesiąty sezon badań. Neolityczny system fortyfikacji, osada kultury trzcinieckiej.

Celem badań wykopaliskowych w 1991 r. było rozpoznanie przebiegu i charakteru umocnień kompleksu obronnego kultury pucharów lejkowatych w obrębie jego północnej partii. Realizacji tego zamiaru służył wykop o powierzchni 3,5 ara, tak usytuowany, aby w jego obrębie istniała największa szansa natrafienia na hipotetyczne rowy (rów?) otaczające od północy centrum założenia obronnego. Niestety na terenie objętym zasięgiem wykopu nie natrafiono na żadne pozostałości konstrukcji neolitycznych ani żadne materiały ruchome z tego przedziału chronologicznego.

W obrębie wykopu — noszącego kolejny nr XX — bogato reprezentowany był natomiast materiał z następnej fazy zasiedlenia terenu stanowiska — kultury trzcinieckiej. Natrafiono na 27 obiektów w postaci tzw. jam zasobowych, sięgających gł. od 1,2 do 2,5 m od powierzchni ziemi, olbrzymią ilość ceramiki, kości zwierzęcych, kamieni, polepy oraz sporo wyrobów kościanych, kamiennych, a także kilka drobnych przedmiotów brązowych. Uwagę zwraca pochówek mężczyzny na dnie jednej z jam.

W sąsiedztwie wykopu nr XX, na południowym stoku cypla wyżyny lessowej, w obrębie której leży stanowisko, założono niewielki wykop o powierzchni 1 ara — nr XIX. Natrafiono tam na 8 obiektów kultury trzcinieckiej, z których szczególną uwagę zwraca obiekt 1. Jest on okrągłą w rzucie poziomym, nieckowatą w profilu jamą, wypełnioną bardzo dużą ilością żużla, wśród którego natrafiono na fragm. polepy, ceramiki i ciężarków tkackich. W nawiązaniu do sytuacji w obrębie przyległej do wykopu XIX części wykopu XVII, gdzie natrafiono na pozostałości pieca, szeregu skupień polepy oraz dużą ilość ceramiki, wydaje się, iż zlokalizowano tu pozostałości kompleksu mieszkalno-produkcyjnego (?) w obrębie osady trzcinieckiej.

Materiały znajdują się w zbiorach Pracowni Archeologicznej Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

**Toruń-Grębocin
AZP 39-45/—**

Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika
Instytut Archeologii i Etnologii w Toruniu

Badania prowadził A. Bokinieć. Osada wczesnego okresu brązu (kultura iwieńska).

*Literatura: *Badania archeologiczne Ośrodka Toruńskiego...*, s. 57-61.